

zvěstník SKV SOKOL MÜNCHEN

prosinec 2004
číslo 3 - ročník I

Slovo starosty

„Jsme jediný opravdový Sokol v Mnichově.“ Tuto pozoruhodnou skutečnost nám zvěstuje TV Sokol München prostřednictvím letáku, vyvěšeném v mnichovském Českém centru a určitě i leckde jinde. Na rozdíl od jiných reklam podobného druhu („Náš prací prášek je jedinečný, protože obsahuje nový přípravek X5/3-b2.“) není v letáku nárok na jedinečnost a neopakovatelnost nijak zdůvodněn.

Mlčenlivá jednomyslnost není k ničemu. Jde-li o věc, kritika je na místě, nesmí však vycházet z osobních zájmů, neukojené ctířádnosti a marnivosti.

Miroslav Tyrš

Celá záležitost by asi nestála za řeč, s problémem domnělé vyjimečnosti, jedinečnosti a neomylnosti se již potýkala mnohá lidská společenství od velkých říší až po malé komunity, za většinu z nich celou záležitost tak jako tak vyřešil čas a sokolské hnutí je určitě schopné integrovat nejen jednoty jedinečné, ale i ty ostatní.

V širších souvislostech je ovšem uvedený problém tak trochu symptomatický i pro sokolskou organizaci dnešní doby, která navazuje na opravdu mimořádný status v minulosti a která se dnes musí tak nějak za pochodu znovu definovat, pokusit se opět silněji zakotvit v národním povědomí, zkvalitnit členskou základnu a eventuálně dát i více prostoru novým, neortodoxním a tím pádem nevyzkoušeným ideím. Úkol to jistě nelehký a řešitelný opravdu jenom mobilizací celého intelektuálního potenciálu, který má organizace k dispozici, kterého není nikdy nadbytek a který je proto nutné pěstovat.

Pro sokoly v dnešním TV München určitě není dobré, když k tomuto procesu přispívají

samolíbými, netolerantními a nesmyslnými proklamacemi, které sice trochu zakrývají jejich vlastní dlouholetou nečinnost, které ale přesto rozumné lidi od členství v Sokole odpuzují.

A když je někdy řeč třeba o mezinárodním volejbalovém turnaji v Lucernu s jeho mnohaletou tradicí nebo dokonce o nově postavené sokolovně ve Vídni, byla by možná místo obvyklých pomluv vhodnější trocha pokory a úcty. A bylo by asi také dobré se trochu zastýdět, uvědomit si směšnost všech sporů, hádek, otevřených dopisů a před vlastními členy utajovaných sokolských "akcí", o škodě pro celé sokolské hnutí ani nemluvě.

Ta ustavičná a přece neokázalá činnost tady je rozhodná a nikoli jen vystoupení hřmotné a občas toliko se objevující.

Miroslav Tyrš

Byl by to také první krok, po kterém by měla následovat trpělivá, tolerantní a nezištná práce pro Sokol. My z SKV se rádi připojíme.

V tomto smyslu všem hezké Vánoce, pokoj lidem dobré vůle a úspěšný rok 2005.

Karel Pokorný (Kpokorny41@aol.com)

Sokol ve dví

Sláva, léta Páně 1862 Tyrš založil Sokol,
ve zdravém těle zdravého ducha podporoval,
miloval Přírodu a nevěřil v zrádný rozkol,
nepomyslel, že zloduch Sokola by rozerval

Zakázaný, pionýrům v Čechách nelítal,
na světě je mnoho místa, tak uletěl,
na světě sportovně exil hnízda vídal,
z Kanady, do Němec, do Rakous letěl

Sokol není touha neslýchaných podtrhů,
starostuje Pokorný a Trunčík předsedá,
Sokol není slouha nesmírných soudruhů,
semá lež, pomluva a důvěra není žádná

Jak Dr. a pedagog, též chtěj do čítanky,
computry je prohání, závistí se předhání,
místo sportu, sporů, nadávek plné tanky,
zradili svou jednotu, svatodušní rouhání

V údolí Ůtzu, kde patriot kdysi utonul,
v nemocném těle zkomírá nemocný i duch,
Sokol 2004 skončil, ve dví se roztrhnul,
zbývá kámen filosofa a dřevý Áche ruch

Roman Jiří Soumer

Září, 2004

*Ally Karl, spívanou soustavit.
Ally Roman*

Ach Romane, kdybys Ty věděl a zažil...
Ale básník samozřejmě smí psát jak to vidí,
děkujeme za hezky vyjádřený názor.

Buzení Blanických rytířů

Několik mimořádně pěkných a úspěšných cvičných výstupů v bavorsko-rakouských Alpách, které dostatečně prověřily naši fyzickou a morální připravenost, zvedlo naše sebevědomí natolik, že jsme mohli s klidným svědomím přistoupit k vrcholné události sezóny, k výstupu na mystickou horu Blaník v České republice.

Nelehkým úkolem před námi stojícím bylo nejen zdolání vrcholku, ale i riskantní pokus přesvědčit v hoře spící Blanické rytíře, že je už pomalu záhodno vstávat a udělat Starými pověstmi českými slíbený pořádek. Někteří fyzicky zdatnější členové jednoty se měli - v případě úspěchu akce - aktivně zúčastnit bitvy, která se podle pověsti strhne na nedaleké louce, jedinci fyzicky zdatní méně se měli spokojit s funkcí diváků, rytíře povzbuzujících.

Základní tábor, ve kterém jsme se v ten deštivý pátek 8. října sešli, jsme vybudovali v malé obci od hory ca. 30 km vzdálené, ve které stojí shodou okolností chalupa patřící Karlovi, který na sebe zřejmě z tohoto důvodu také strhl vedení expedice. Večer jsme při posledním doladování některých podrobností v místní občerstvovací stanici zjistili, že zájemců o výstup je poměrně hodně, ale již nebyl čas oddělovat zrna od plev.

Sobotní cesta do tábora 1, který se nacházel přímo na úpatí hory, byla poznamenána nepřízní počasí, které se málem stalo osudným jedné z celkem tří skupin výpravy, která na toto seřadiště dorazila velkou oklikou a narušila tím časový harmonogram. Disproporce mezi plánem a skutečností byla ještě umocněna aktivitami Jitky, která si dala za úkol odstranit z jejího hlediska

nedostatečné vybavení výpravy proviantem. Z toho důvodu bylo rozhodnuto, další tábory již nezakládat a pokusit se zdolání vrcholku přímým útokem.

Tak se také stalo a protože odvážnému štěstí přeje, stanuli jsme po bezpříkladném výkonu, spojeném s velkým utrpením a odříkáním, na vrcholu hory a s úžasem zjistili, že deštivé počasí se změnilo ve slunečné a že nám ještě zbývají síly ke zdolání rozhledny na vrcholku stojící. Odměnou byl rozhled od Prahy po Českomoravskou vysočinu a zjištění, že Luboš s Jitkou rozhlednu již před lety společně navštívili, neb jejich jména byla vyryta do jednoho z nosných trámů. Dana jako vždy ukázala svoji velikost a Luboš žije dál.

Hledání vchodu do jeskyně spících rytířů se poněkud protáhlo, výměna vůdce výpravy ztroskotala na nezájmu o tuto funkci, obě tyto skutečnosti ale zřejmě nebyly důvodem pro konečný neúspěch pokusu o probuzení shora

uvedených. Zřejmě skutečně ještě není tak zle, aby nemohlo býti hůř.

Takže se na Blaník za rok vydáme znova a doufáme, že to dopadne stejně.

Program

Ieden - řerven 2005

V roce 2005 si připomeneme
130. výročí založení Česko-slovanské besedy v Mnichově,
předchůdkyně mnichovské sokolské jednoty Slovan.
Jubilejní program se připravuje.

- ne. 16.01. na rozhýbání v novém roce: lyže Lermoos, Tyrolsko**
organizuje Dana
- so. 05.02. fasching po slovensku**
20 hod. Slovenská katolická mise, Landsberger Str. 39
- ne. 20.02 lyže Zillertal pro všechny,**
kdo si v lednu ještě nezlámali nohy, organizuje Dana
- ne. 13.03. lyže a hory i pro nelyžaře: Maurach am Achensee**
tentokrát s opalováním, organizuje Dana
- ne. 24.04. výšlap Bad Tölz - Kalvarienberg – Ratzenwinkel – Ellbach**
a zpět do Bad Tölzu ca. 12 km, poté nebo alternativa Alpamare
organizuje Karel
- so.-po. 14.-16.05. 32. sokolské setkání v Tyršově Oetzu**
organizuje Župa rakouská
- so. 21.05. spoluorganizace 40. ročníku pochodu Praha - Prčice**
velí Karel
- ne. 26.06. horská túra Bärenkopf (Allgäu)**
odjezd v 8.19 hod. z München Hbf. do Immenstadt
hory, lanovka a jezero v místě
organizuje Jitka

Pravidelná sportovní činnost: organizuje náčelnice Dana Sachl.

Změna programu vyhrazena.

Pozvánky na jednotlivé akce budou - po signalizovaném zájmu – následovat.

A ještě jednou připomínáme: Naše akce jsou otevřeny pro každého.

Sport- und Kulturverein Sokol München e.V. (VR 18462), založen 4. dubna 2004, od 1. ledna 2005 člen Mezinárodního českého klubu, Adresa: SKV Sokol München e.V. , c/o Jitka Scholz, Wittelsbacherstr. 32, D-82110 Germering, Tel. 089/840 26 39, Fax: 089/611 72 57, e-mail: jitkascholz@aol.com
Další telefonní kontakty: Karel Pokorný (starosta) 089/611 72 57 – Dušan Pokorný (místostarosta a pokladník) 089/ 310 98 342 – Dana Sachlová (náčelnice) 089/ 800 24 99
Nové bankovní spojení: HypoVereinsbank München, BLZ 700 202 70, Konto 667 377 587